

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120380809
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120380809.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členiek senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: Silverside, a.s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 50 052 560, právne zastúpený VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava -Ružinov, IČO: 36 807 915, proti žalovanej: C. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Z. XXX, o zaplatenie 10.261,11 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 21Csp/176/2020-132 zo dňa 15.06.2021, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výrokoch I. a III. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5 968,31 eur, sumu 2 924,82 eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 11 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 667,04 eur od 08.08.2020 do zaplatenia, zo sumy 3 109,78 eur od 08.08.2020 do zaplatenia, zo sumy 76,92 eur od 23.09.2017 do 29.09.2017, zo sumy 166,92 eur od 23.11.2017 do 30.11.2017, zo sumy 66,92 eur od 01.12.2017 do 19.01.2018, zo sumy 166,92 eur od 23.12.2017 do 19.01.2018, zo sumy 113,84 eur od 20.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.04.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.05.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.06.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.08.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.09.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.01.2019 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.02.2019 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.03.2019 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.04.2019 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.05.2019 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.06.2019 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.07.2019 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.08.2019 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.09.2019 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.10.2019 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.11.2019 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.12.2019 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.01.2020 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.02.2020 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.04.2020 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 166,92 eur od 23.06.2020 do zaplatenia a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd zamietá žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 776,90 eur.

III. Žalobcovi súd priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že strany konania uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie dňa 01.06.2017 Z doložených listinných dôkazov a zo

zhodných tvrdení strán je zřejmé, že žalovaná úver ku dňu rozhodovania nesplatila. Z poslednej výzvy zo dňa 26.12.2017 ako aj zo dňa 26.01.2018 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej splátky.

Ďalej uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s vyjadrením žalobcu, pretože to vyplýva aj z listinných dôkazov. Priemerná úroková sadzba nepresahuje priemernú úrokovú sadzbu z obdobných úveroch v danom období, a teda aj táto podstatná náležitosť bola v zmluve dodržaná.

Zároveň uviedol, že zamietol žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty v dohodnutej úverovej zmluve, pretože ju považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 52 a nasl..

Uzavrel, že žalobca preukázal svoje tvrdenia a uniesol dôkazné bremeno, žalovaná svoju nepreukázala a neuniesla dôkazné bremeno, a preto súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. Poznamenal, že žalovaná uvedený úver nesplatila.

O trovách konania rozhodol v súlade s § 262 a § 255 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku v časti výrokov I. a III. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, nakoľko podľa jej názoru zmluva uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ZoSÚ). Zároveň namietala, že aj keby úver nebol bezúročný a bez poplatkov, tak v predmetnej zmluve je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 18,53 %. Poukázala na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v júni 2017, vo výške 5,49 % p.a. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v zmluve o úvere je viac ako trojnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Navrhla napadnuté rozhodnutie vo výrokoch I. a III. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)), preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné v jeho napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že strany sporu uzatvorili dňa 01.06.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 6 500,- eur, dohodnutý zmluvný úrok 18,53 % ročne, počet splátok 60, výška splátky 166,92 eura, splatnosť 22. deň v mesiaci, prvá splátka dňa 22.07.2017, konečná splatnosť 22.06.2022, celková čiastka na zaplatenie 10.015,20 eura, RPMN - 19,62 %, priemerná RPMN 14,84 %, odplata podľa Občianskeho zákonníka 18,53 %, doba trvania na dobu určitú do 22.06.2022, úroková sadzba pre prípad omeškania 5 % ročne.

6. Odvolací súd uvádza, že vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť bonitu dlžníka, odvolací súd uvádza, že dôsledkom podcenenia bonity nie je neplatosť zmluvy, ale neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa.

7. Odvolací súd po preskúmaní súdneho spisu a napadnutého rozhodnutia je toho názoru, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal skutočnosťou, či veriteľ pred podpisom predmetnej zmluvy skúmal bonitu a stav núdze žalovanej ako spotrebiteľky, ako aj tým, či žalovaná dokáže plniť záväzky z predmetného vzťahu. Z obsahu spisu nie je možné zistiť, či veriteľ zisťoval sociálnoekonomické pomery žalovanej za účelom preverenia bonity žalovanej, jej životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Z obsahu spisu nevyplýva ani to, že by zo strany žalobcu bolo uvedené predmetom jeho skúmania..

8. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190) posudzoval dodržanie hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti upravenej v článku 8 smernice 2008/48, t.j. preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany

spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53) (bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej).

9. Z výsledkov doterajšieho dokazovania je zrejmé, že súd prvej inštancie sa vyhol svojej povinnosti preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 Smernice Rady 87/102/EHS. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na znenie Rozsudku Súdneho dvora (druhá komora z 05. marca 2020 vo veci C-679/18 OPR-Finance, s.r.o. proti GK: „Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66). Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou OPR-Finance s.r.o. a osobou GK vo veci návrhu na zaplatenie zostávajúcich dlžných súm podľa zmluvy o úvere poskytnutých touto spoločnosťou danej osobe.“

Súdny dvor rozhodol takto:

„Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvolať dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.“

10. Odvolací súd zároveň uvádza, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania sa ani nedotkol ex offo aplikácie § 257 CSP z dôvodu hodného osobitného zreteľa, čo tiež priamo vyplýva z Civilného sporového poriadku.

11. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ (porovnaj IV.ÚS 115/03).

12. So zreteľom na uvedené odvolaciemu súdu neostávalo nič iné len kasačným vybavením veci zrušiť rozsudok vo výroku I. a III. a postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa § 391 ods. 1, 2 CSP s vrátením veci v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. V prvom rade úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude priznať princípu ochrany slabšej zmluvnej strany právnu silu ústavného princípu („Ústavní soud připomíná, že v jeho judikatuře již byla ochrana slabší smluvní strany shledána principem ústavně právního významu, jímž se orgány veřejné moci mají v aplikační praxi povinnost řídit. Tento princip je obzvláště akcentován v oblasti právních vztahů specifického charakteru, jako jsou spotřebitelské smlouvy, vztahy vyplývající z pracovního, směnečného či nájemního práva, apod. [srov. např. nález sp. zn. II. ÚS 2164/10 ze dne 1.11.2011 (N 187/63 SbNU 171), usnesení sp. zn. III. ÚS3436/12 ze dne 19.3.2013, dále např. nálezy sp. zn. I. ÚS 3512/11 ze dne 11.11.2013, sp. zn. III. ÚS562/12 ze dne 24.10.2013 a sp. zn. II. ÚS 1774/14 ze dne 9.12.2014 (N 221/75 SbNU 485)]. Cílem je nahradit formální rovnost smluvních stran rovností materiální. Od vstupu

České republiky do Evropské unie se zásada účinné ochrany spotřebitele promítá do českého právního řádu také prostřednictvím evropského práva, v němž jsou jejím právním základem ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 38 Listiny základních práv Evropské unie, prováděné celou řadou směrnic.“

14. Súd prvej inštalencie teda v ďalšom konaní prizná právnomu vzťahu medzi žalobcom a žalovanou spotrebiteľský charakter a z uvedeného vyvodí konzekvencie vo vzťahu k dôkaznému bremenu, zároveň bude postupovať podľa druhej hlavy CSP v už naznačených intenciách.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalencii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).